
Comtat Venaissin

Autor:

Data de publicació: 23-10-2011

Comtat Venaissin

Comtat Venaissin (Francès)

Coumtat Venessin (Provençal)

Pagus Vendascinus

Venuxini Comitatus

1274–1791

Bandera

Escut d'armes

Estatus

Enclavament papal

Capital

Venasc (1274-1320)

Carpentras (1320-1791)

Llengües comunes
Provençal

Religió
Catolicisme romà

Govern
Monarquia

Època històrica
Edat Mitjana

• Mort d'Alfons i
comte de Poitiers

21 d'agost de 1271

• Adquirits pel papat

1274

• El capital es trasllada a
Carpentras

1320

• Avinyó comprat a
Joana, comtessa de Provença

1348

• Ocupació francesa

1663, 1668, 1768–74

• Incorporat a França
per plebiscit

14 de setembre de 1791

Moneda
Scudo romà

Precedit per
Succèit per

Comtat de Tolosa

Papat d'Avinyó

Primera República Francesa

Avui forma part de
França

El Comtat Venaissin (pronunciació francesa: [kʁʁʁta vʁnʁsʁʁ]); Provençal: lou Coumtat Venessin, norma mistraliana: la Coumtat, norma clàssica: lo Comtat Venaicin; El Comtat de Venaissin, sovint anomenat comtat, formava part dels Estats Pontificis (1274-u20121791) en el que avui és la regió francesa provençal-alps-costa blava.

Tota la regió era un enclavament dins del Regne de França, que comprenia l'àrea al voltant de la ciutat d'Avinyó

(sempre un comtat separat) aproximadament entre el Roine, la Durance i el Mont Ventoux, i un petit enclavament situat al nord al voltant de la ciutat de Valréas comprada pel Papa Joan XXII. El Comtat també limitava (i majoritàriament envoltava) el Principat d'Orange. La regió encara és coneguda informalment com el Comtat Venaissin, encara que això ja no té cap significat polític.

Contingut

Història

El 1096, el Comtat va formar part del marcgraviat de Provença que va ser heretat per Ramon IV, comte de Tolosa de Guillem Bertrand de Provença. Aquestes terres del Sacre Imperi Romanogermànic pertanyien a Joana, comtessa de Tolosa, i al seu marit, Alfons, comte de Poitiers. [1] Alfons el va llegar a la Santa Seu a la seva mort el 1271. Com que això va passar durant un interregne, no hi havia cap emperador del Sacre Imperi Romanogermànic que protegís els drets de Joana. [Cal citació]

El Comtat es va convertir en territori papal el 1274. La regió va rebre el nom de la seva antiga capital, Venasque, que va ser substituïda com a capital per Carpentras el 1320.

Mapa que mostra el Comtat i el Principat d'Orange el 1547

Avinyó va ser venut al papat per Joana I, reina de Nàpols i comtessa de Provença, el 1348,[2] de manera que els dos comtats es van unir per formar un enclavament papal unificat geogràficament, tot i que conservant les seves identitats polítiques separades.

Els habitants de l'enclavament no pagaven impostos i no estaven subjectes al servei militar, fent la vida al Comtat considerablement més atractiva que sota la Corona francesa. Es va convertir en un refugi per als jueus francesos, que van rebre un millor tractament sota el domini papal que a la resta de França. La sinagoga carpentras, construïda al segle XIV, és la més antiga de França, i fins a la Revolució Francesa va conservar una tradició jueva provençal distintiva.

Els successius governants francesos van tractar d'annexionar la regió a França. Va ser envaïda per les tropes franceses el 1663, 1668 i 1768-1774 durant les disputes entre la Corona i l'Església. També va ser sotmès a restriccions comercials i duaneres durant els regnats de Lluís XIV i Lluís XV.

El control papal va continuar fins al 1791, quan es va celebrar un plebiscit no autoritzat, sota la pressió dels revolucionaris francesos, i els habitants van votar a favor de l'annexió per Part de França. Uns anys més tard, es va crear el departament vaucluse basat en el Comtat Venaissin, incloent l'exclavament de Valréas i una part del Luberon per a la meitat sud. El papat no ho va reconèixer formalment fins al 1814.

Administració

Sota els comtes de Tolosa, el cap del Comtat Venaissin era el Senescal. [3]

De 1294 a 1791 l'administrador en cap del Comtat Venaissin va ser el rector, que va ser nomenat directament pel Papa. La majoria dels titulars eren, de fet, prelats, ja fossin arquebisbes o bisbes, i el rector tenia el dret de portar un vestit morat, similar al d'un camarlenc apostòlic. [4] La seva residència oficial era a Carpentras. No tenia autoritat sobre Avinyó, però, que va ser administrat per un cardenal legat o un vice-legat, també nomenat directament pel Papa. [5] A poc a poc, però, el poder del vice-legat va envair el del rector, fins que el cardenal pràcticament va ocupar el càrrec de

governador, i el rector tenia les funcions de jutge. En ambdós casos el seu mandat va ser per un període de tres anys, renovable. [6]

El rector tenia dret a rebre els juraments feudals d'homenatge de tots els vassànades papals. També tenia el dret de rebre els juraments dels bisbes que tenien propietats en virtut del seu càrrec que estava en possessió feudal del Papa. El rector va nomenar els Notaris del Comtat. Va presidir la negociació i el pagament dels ingressos de la Cambra Apostòlica. La seva cort era la Cort Suprema del Comtat Venaissin, i tenia jurisdicció penal i civil de primera instància, i apel·lava la jurisdicció dels tribunals dels jutges ordinaris dels tres circuits judicials. [7]

El rector va ser secundat per un vicerector, nomenat tinent del rector, també nomenat papal. Tenia poders judicials similars als del rector.

L'administració del Comtat estava en mans dels Estats del Comtat, que consistien en l'Élu (un noble), el bisbe de Carpentras, el bisbe de Cavaillon, el bisbe de Vaison i divuit representants dels tres partits judicials en què es dividia el Comtat. Els estats van celebrar les seves reunions a Carpentras. [8]

La Cambra Apostòlica (Tresor de la Santa Església Romana) tenia una oficina permanent a Carpentras, amb plena jurisdicció en tots els assumptes financers relatius als drets de la Santa Seu al Comtat. Això incloïa les obligacions dels bisbes i altres persones eclesiàstiques amb el papat. [9]

Vegeu també

Estats Pontificis

Referències

^ Madaule, Jacques. *La croada albigensiana*. Nueva York, Fordham University Press, 1967.

^ Diana Wood (2002). *Climent VI: El pontificat i les idees d'un papa d'Avinyó*. Cambridge University Press. pp. 47-50. *Isbn 978-0-521-89411-1*.

^ Expilly, p. 91.

^ Expilly, p. 92 column 1.

^ Una llista dels llegats i vice-llegats es pot trobar a: Denis de Sainte-Marthe (1715). *Gallia christiana, in provincias ecclesiasticas distributa* (en llatí). Vol. Tomus primus. París: Coignard. pp. 841-850. Roger Vallentin Du Cheylard (1890). *Notes sur la chronologie des vice-légats d'Avignon au XVIe siècle: extrait des Mémoires de l'Académie de Vaucluse* (en francès). Seguin frères. [Extrait des Mémoires de l'Académie de Vaucluse 9 (1890) 200–213].

^ Séguin de Pazzis, p. 19.

^ Expilly, pp. 91-92.

^ Séguin de Pazzis, p. 32.

^ Expilly, p. 92 column 2.

Bibliografia

André, J. F. (1847). *Histoire du gouvernement des Recteurs pontificaux dans le Comtat-Venaissin: D'après les notes recueillies par Charles Cottier* (in francès). Fusters: Devillario.

Arnaud, Eugène (1884). *Histoire des protestants de Provence, comtat Venaissin et de la principauté d'Orange* (francès). París: Grassart. p. 140.

Calmann, Marianne (1984). *El carrère de Carpentras*. Publicat per a la Littman Library per Oxford University Press. *Isbn 978-0-19-710037-0*. [La comunitat jueva del Comtat Venaissin]

Charpenne, Pierre (1886). *Histoire des réunions temporaires d'Avignon et du Comtat Venaissin à la France* (in French). París: Calmann Lévy.

Expilly, Jean-Joseph (1764). *Dictionnaire géographique, historique et politique des Gaules et de la France* (francès). Vol. Tome II. Amsterdam: Desaint et Saillant. [article 'Carpentras']

Mouliérac-Lamoureux, Rose Leone (1977). *El Comtat Venaissin pontifici: 1229-1791* (francès). Vedene: Comptoir Général du Livre Occitan.

Moulinas, René (1992). *Les juifs du Pape: Avignon et le Comtat Venaissin* (in French). París: Edicions Albin Michel. *Isbn 978-2-226-05866-9*.

Séguin de Pazzis, Maxime (1808). Mémoire statistique sur le département de Vaucluse (en français). Carpentras: Imprimerie de D.G. Quenin.

Soullier, Charles (1844). Histoire de la révolution d'Avignon et du Comté-Venaissin, en 1789 & années suivantes (en français). Paris: Seguin aîné.